

ARTE EN LA CASA BARDÍN ART A LA CASA BARDÍN

Exposición / *Exposició* de **Jorge Llopis: Anotaciones de tiempo.**
Comisaria / *Comissària*: **Rebeca Padín.**

Del 21 de enero al 10 de marzo de 2020 / *Del 21 de gener al 10 de març de 2020.*

Casa Bardín, c/ San Fernando 44 de Alicante.

Cronograma de actividades: los martes, a las 19,30 h.

21 de enero: inauguración.

11 de febrero: visita guiada.

3 de marzo: encuentro entre artista y comisaria.

Cronograma d'activitats: els dimarts, a les 19,30 h.

21 de gener: inauguració.

11 de febrer: visita comentada.

3 de març: trobada entre artista i comissària.

Visitas: de lunes a viernes, de 10 a 14 h y de 17 a 20 h.

Visites: de dilluns a divendres, de 10 a 14 h i de 17 a 20 h.

JORGE LLOPIS

Anotaciones de tiempo

 INSTITUTO
ALICANTINO
DE CULTURA
Juan Gil-Albert

 DIPUTACIÓN
DE ALICANTE

www.iacjuangilalbert.com

 facebook.com/iacjuangilalbert

 [@gilalbertIAC](https://twitter.com/gilalbertIAC)

Anotaciones de tiempo.

La exposición de Jorge Llopis titulada “Anotaciones de tiempo” es una muestra de la obra que surge de la investigación en torno a la pintura, el tiempo, la memoria y el recuerdo. Es una propuesta para pensar desde la pintura y cuestionar la ambigüedad de la imagen.

Al entrar en la sala de la Casa Bardín hallamos una invitación o una incógnita a modo de línea discontinua formada por pequeñas piezas. El espacio se estructura como un recorrido donde las obras aparecen como ventanas panorámicas abiertas en el muro. Las piezas de manchas depuradas posicionan al espectador en actitud contemplativa, mirar, acercarse y escudriñar es inevitable.

“El Laberinto de la memoria” actúa como eje central. Su dimensión impide una visión completa, esto solo es posible desde la distancia donde la obra se encuadra en un rectángulo. El observador se enfrenta a 46 cuadros con códigos desconocidos, pinturas de lugares y anotaciones de tiempo. La historia son muchas historias, muchos momentos. Llopis no presenta una realidad para ser observada, crea un nuevo espacio, que pone de manifiesto la representación de imágenes del territorio del inconsciente.

La serie de Pinturas Frías son piezas pintadas con apariencia fotográfica. Pinturas esquivas que no buscan el diálogo con el espectador, pero este necesita la coherencia y adjudica significados a las piezas. El objeto creado es ambiguo, la línea horizontal es constante lo que sugiere una lectura tradicional de paisaje.

La diferente intensidad de luz interviene en la percepción de las obras y guía en el recorrido. En la sala más inaccesible se desvela el espacio personal con la serie “Cúmulos”. Estas obras están compuestas de pinturas sobre papel, fotolitos, planos opacos, capas veladas, fragmentos unos encima de otros. Unas piezas a modo de apuntes de apariencia desordenada pero en cuidado equilibrio.

Jorge realiza una búsqueda desde el interior que surge desde el silencio sin pretensión de empatía. Evocaciones creadas desde los recuerdos que el espectador siente la necesidad de reconocer para componer una imagen a partir de sus propias experiencias. Lo que el observador cree ver es causa de la imaginación y la intención de ver. La memoria engañosa muestra como real lo inexistente, así la imagen creada trasciende y se convierte en una realidad.

Rebeca Padín
Comissària

Anotacions de temps.

L'exposició de Jorge Llopis titulada *Anotacions de temps* és una mostra de l'obra que sorgeix de la investigació al voltant de la pintura, el temps, la memòria i el record. És una proposta per a pensar-hi des de la pintura i qüestionar l'ambigüitat de la imatge.

En entrar a la sala de la Casa Bardín trobem una invitació o una incògnita a manera de línia discontinua formada per peces menudes. L'espai s'estructura com un recorregut on les obres apareixen com a finestres panoràmiques obertes al mur. Les peces de taques depurades posicionen l'espectador en actitud contemplativa, mirar, acostar-se i investigar-hi és inevitable.

El laberint de la memòria actua com a eix central. La seua dimensió impedeix una visió completa, això només és possible des de la distància on l'obra s'enquadra en un rectangle. L'observador s'hi posa al davant de 46 quadres amb codis desconeguts, pintures d'indrets i anotacions de temps. La història són moltes històries, molts moments. Llopis no presenta una realitat perquè esdevinga observada; crea un espai nou, que posa de manifest la representació d'imatges del territori de l'inconscient.

La sèrie de Pintures Fredes són peces pintades amb una aparença fotogràfica. Pintures esquívols que no cerquen el diàleg amb l'espectador, però aquest necessita la coherència i adjudica significats a les peces. L'objecte creat és ambigu; la línia horitzontal és constant fet que suggereix una lectura tradicional de paisatge.

La intensitat diferent de llum intervé en la percepció de les obres i guia en el recorregut. A la sala més inaccessible es revela l'espai personal amb la sèrie “Cúmulos”. Aquestes obres estan compostes de pintures sobre paper, fotolits, plans opacs, capes vetlades, fragments uns per sobre d'uns altres. Unes peces a manera d'anotacions d'aparença desordenada però amb un equilibri ben acurat.

Jorge realitza una cerca des de l'interior que sorgeix des del silenci sense cap pretensió d'empatia. Evocacions creades des dels records que l'espectador sent la necessitat de reconèixer per a crear una imatge a partir de les experiències pròpies. Allò que l'observador creu veure és causa de la imaginació i la intenció de veure. La memòria enganyosa mostra com a real el que és inexistent; així la imatge creada transcendeix i es converteix en una realitat.

Rebeca Padín
Comissària